

**הכלב שמר על הצריך שבחוך חדריו
אולצו קטיונות, אחר שסומצו בחשיש,
לעסוק בזנות ולשעשע את האורחים:**

מעון האורגיות

את דלת הכניסה של הגדר, השומר מאיר עמאר פתח את דלת הגדר, ואת דלת הכניסה להצריך. בחדר הראשון של הצריך נמצאו שלוש נערות הלבושות תחתונים וז'אזיות בלבד, ובחור השני נערה רביעית, ערומה לגמרי. כולם נלקחו לתחנת המשטרה לחקירה. שם הסתבר לחוקרים שהנערות מועסקות בזנות. גילן הוא בין 14 ל-17 שנים.

★ ★ ★

"נשארו ערומות בשביל הגברים"

אז גם נתגלה סוף-סוף לחוקרי המשטרה אמה קדם לתאונת-הדרכים המזוהה: הוברר שביום ה-22 לחודש, נערכה בי צריף מסיבה של עישון חשיש, ושתיית משקאות חריפים. תפקידן של הנערות היה לרקוד ערומות בפני אורחים.

העירה עי כד אחת הקטיונות, שהוכרחה לשעשע את אורחיו שד אדברט קדושין:

"באותו ערב, לפני שרחל נפצעה בתאונה, הם מילאו לי סיגריות חשיש ונתנו לי לעשן. התחלנו להיות מסתוליות מהסיגריות, והיינו עושות סטריפטייה, ונשארות ערומות בש"כיל הגברים שאלכרס היה מביא. הוא היה מביא כל פעם אנשים אחרים, ומקבל בשביל זה כסף. אז בזמן שהיינו עושות סטריפטייה, הגברים היו מסתכלים עלינו ונהנים מזה."

המשך המסיבה, לפי דו"ח הי משטרה:
"בשעה אחת בלילה בערך, כאשר היה

מחסור בתקליטים, יצאו מאיר עמאר ורחל קדושין, על קטנוע של מישורו אחר, להשיג תקליטים. מאיר עצמו נהג בקטנוע, למרות שהוא נמצא תחת שלילת רשיון-נהיגה ל-שנתיים. שני הרוכבים על הקטנוע היו מסוברים מחשיש. באחד הסיבובים, ליד מעבר חצרים, נפלה האשה, שיסבה מאחור, מהקטנוע, ואיבדה את הכרתה.

"מאיר החזיר אותה כעבור חצי שעה ל-צריף, נטולת-הכרה. שם ניסו לעורר אותה, על-ידי סטירות-לחי ושפיכת מים קרים."

הוסיפה אחת הקטיונות בעדותה: "הם הביאו את רחל, פצועה מתאונה. קודם הם הוציאו תחית חשיש שהיתה מוכבאת ב-חזיה שלה, ואחרי-כן שלחו אותה עם טכסי לבית-חולים."

בבית-החולים נקבע שרחל סובלת משבר בגולגולת ומצבה חמור. היא נותחה בראש, אך נוסף לכך, היא חוששת לחייה, כפי שהעידה, אחרי ששבה להכרתה: "אלברט לא הרשה לי לנסוע להביא את התקליטים, ואפילו נתן לי סטירה כשרציתי לנסוע. כשי בא לבקר אותי כאן, הוא רב איתי, ואמר לי שיותר אני לא אחיה." (הרופא אסר על רחל להמשיך בשיחה).

★ ★ ★

זיכרות - חשיש בעונה

המשטרה חיפשה את אלברט קדושין, שנמלט כאשר התגלה מעון-האורגיות: בעקבות ידיעה שהוא נמצא בבית-חולים, אשתו בבית-החולים, הגיעו שוטרים למקום. קדושין קפץ מחלון הקומה השנייה. משטרת דימונה הצליחה לתפוס אותו כשהוא מטייל

היצאנית הסטינה

בתחנת-המשטרה. עדויותיהן של הנערות הקטיונות, שהועסקו בזנות, מזעזעות בעיקר בגלל האדישות הרבה בהן נמסרו. בין הנערות, שתי אחיות שעבדו יחד, מבלי לגלות כל התנגדות.

ל-15 יום. אחרי שהמשטרה הצליחה לשים את ידה על האחראי לסטאלאג הקטיונות ה-נורא הזה, התברר מיהו האיש:

אלברט קדושין התגורר עד לפני ארבע שנים בירושלים, ולפני כן היה דייר קבוע של תחנות המשטרה ובתי-הסוהר בישראל. הוא עבריון מועד. עברו מורכב מתיקים של אונס, זנות, התפרצות, תקיפה, גרימת חבלה גופנית חמורה וגניבות. הוא לא בחל בשום מעשה שהיה יכול להכניס לו כסף, או סיפוק.

לפני שנים אחדות, כשהיה דייר בכלא רמלה, הוא היה אחראי על מטבח אגף הי-עצורים. שם הוא גנב מהאסירים את מינות המזון שלהם, והיה מוכר אותן תמורת סיגריות. את הסיגריות היה מוכר לאסירים בכסף כבד, תמורת חשיש. משנתפש פעם על-ידי חבריו האסירים בגניבת מזון, קיבל מכות רצח.

הוא הועבר לכלא שטה. שם לא הצליח להסתדר עם האסירים. ידיעותיו בהתפרצות יות עמדו לו, והוא הצליח לפרוץ את תאי האסירים ולגנוב מהם ממתקים, קפה וסיגריות. גם הפעם נתפש, והועבר לאגף הי-פסיכיאטרי של שרות בתי-הסוהר בכלא רמלה, והיה בטיפולם של שני רופאים.

כאשר שוחרר ממעצרו, עבר אלברט לגור במעברת חצרים. הוא התחיל לעסוק בעבודות שונות ונראה היה לאנשי המשטרה ש-הוא חוזר למוסב. הם עודו לו להתקבל לעבודה בחברה האמריקאית בסדום, אך הוא פוטר משם לפני כשנה בגלל שזדקר את אחד מחבריו לעבודה בסכין בבטן.

הוא החל להסתובב בבתי-קפה, בתחנות אוטובוסים ובתחנות-הרכבת בבאר-שבע, וי-חיפש היירות לביילוי קל, ונערות שאין להן מקום ללינת לילה.

כשהיה מוצא אחת כזאת, היה מלין אוי-תה בצריפו שבמעברת חצרים, מסמם אותה בעזרת חשיש שהיה מוהל בתה או בקפה, (המשך בעמוד 22)

ברחוב. הוא הועבר לתחנת המשטרה ב-באר-שבע, משם נשלח לבדיקות בבית-החור-לים. הרופא התורן, ד"ר בן ארנון, קבע שהנאשם סובל משבר בחוליה התחתונה של עמוד-השידרה, אך שהוא יוכל להעצר אם יקבל טיפול רפואי מתאים.

נגד אלברט קדושין הוצאה פקודת מעצר

צמאידם. מה שנעשה בצריף שלידי באר-שבע, היה גרוע מכל טיפול סטלג, ונתגלה רק במקרה, הודות לעירנותה של משטרת באר-שבע, שעקבה אחרי קרבן-תאונה שהובאה לבית-חולים.

של כלב השמירה, נראים כל-קוחים מספורי הסטאלגים, בהם בוצעו מעשי שחיתות מינית וסאדיזם מאחורי גדר-תייל, וכלבים

המעון והמלונה